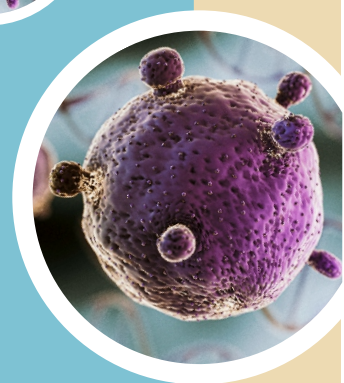
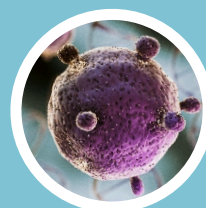
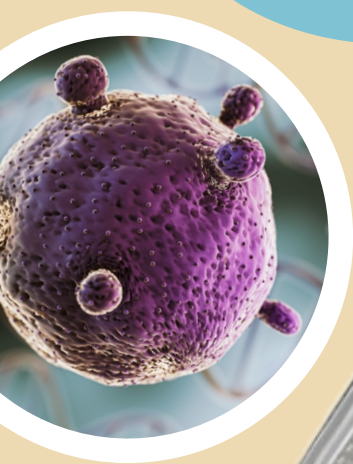

VENEROLOŠKA SEKCIJA

Izazovi u liječenju
polnoprenosivih
bolesti i
HPV vakcinacija

KNJIGA SAŽETAKA

UDRUŽENJE DOKTORA ZA KOŽNE I POLNE BOLESTI
“CUTIS”

VENEROLOŠKA SEKCIJA

Izazovi u liječenju polnoprinosivih bolesti i
HPV vakcinacija

KNJIGA SAŽETAKA

APRIL, 2025. GODINE

IZDAVAČ

Štamparija Torpedo, Banja Luka

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNICI

Dr sc.med. Jelena Petković Dabić

Ass. dr Sanja Umičević Šipka

NAUČNI ODBOR

Prof. dr Jagoda Balaban

Prof. dr Đuka Ninković-Baroš

Dr sc. med. Jelena Petković Dabić

Ass. dr Sanja Umičević Šipka

TEHNIČKA PRIPREMA

Sky2travel doo

DIZAJN

Medija Plus

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

616.97-058(048.3)(0.034.2)

УДРУЖЕЊА доктора за кожне и полне болести "Cutis" (2025 ; Бања Лука)

Knjiga sažetaka [Електронски извор] : izazovi u liječenju polnoprenosivih bolesti i HPV vakcinacija : venerološka sekcija / Udruženja doktora za kožne i polne bolesti "Cutis", april 2025 ; [glavni i odgovorni urednici Jelena Petković Dabić, Sanja Umičević Šipka]. - Onlajn izd. - Ел. књига. - Banja Luka : Štamparija Torpedo, 2025

Системски захтјеви нису наведени. - Način pristupa (URL): <https://cutis.ba/>. - Насл. са насловног екрана. - Ел. публикација у ПДФ формату опсега 9 стр. - Опис извора дана 29.4.2025.

ISBN 978-99976-087-3-4

COBISS.RS-ID 142549761

SADRŽAJ

KLINIČKA SLIKA I LIJEČENJE HPV GENITALNIH INFEKCIJA <i>Suzana Ljubojević Hadžavdić</i>	4
DIJAGNOSTIKA I TERAPIJA SIFILISA <i>Branislava Gajić</i>	5
ZNANJE I STAVOVI O VAKCINACIJI PROTIV HUMANOG PAPILOMA VIRUSA MEĐU BUDUĆIM ZDRAVSTVENIM RADNICIMA U SRBIJI <i>Nemanja Maletin</i>	6
THERAPEUTIC MODALITIES AND EXPERIENCE WITH THE CO2 LASER IN THE TREATMENT OF ANOGENITAL WARTS <i>Vesna Pljakoska</i>	7
SPOLNO PRENOSIVE BOLESTI U INFEKTOLOŠKOJ AMBULANTI <i>Antonija Verhaz</i>	8
GONOREJA DANAS <i>Đuka Ninković Baroš</i>	9

KLINIČKA SLIKA I LIJEČENJE HPV GENITALNIH INFEKCIJA

Suzana Ljubojević Hadžavdić^{1, 2}

¹ *Klinika za dermatovenerologiju, Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb*

² *Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb*

Genitalne infekcije uzrokovane humanim papiloma virusom (HPV) predstavljaju značajan klinički i epidemiološki problem zbog visoke prevalencije, sklonosti recidivima i povezanosti s razvojem premalignih i malignih lezija. Dosadašnja istraživanja identificirala su više od 200 genotipova HPV-a, od kojih su neki povezani s razvojem širokog spektra dermatoveneroloških bolesti, uključujući šiljaste i ravne kondilome te intraepitelne neoplazije (CIN, VIN, AIN, PIN, VAIN).

Terapijski pristup uključuje destruktivne metode (krioterapija, elektrokoagulacija, laserska terapija), imunomodulatore (imiquimod, sinekatehini) i kirurške zahvate kod opsežnijih lezija. Izbor metode ovisi o lokalizaciji, veličini promjena, imunološkom statusu pacijenta te iskustvu terapeuta. Unatoč dostupnim terapijama, recidivi su česti, a specifično antivirusno liječenje još uvijek ne postoji, što otežava dugoročnu kontrolu infekcije.

Cijepljenje protiv HPV-a pokazalo se kao najučinkovitija strategija u prevenciji infekcije i njenih komplikacija. Uvođenje programa cijepljenja za oba spola značajno doprinosi smanjenju incidencije HPV povezanih bolesti, što u konačnici poboljšava javnozdravstvene ishode i smanjuje potrebu za invazivnim terapijskim intervencijama.

DIJAGNOSTIKA I TERAPIJA SIFILISA

Prof. dr Zoran Golušin

Uvod: Sifilis je hronična sistemska infekcija izazvana bakterijom *Treponema pallidum*, koja, ukoliko se ne prepozna i ne leči pravovremeno, može dovesti do ozbiljnih komplikacija. Uprkos dostupnosti efikasne terapije, incidencija sifilisa je u porastu u mnogim zemljama, što ukazuje na značaj blagovremene dijagnostike.

Cilj: Prikazati savremene dijagnostičke pristupe sifilisu, sa posebnim osvrtom na serološke metode, njihovu primenu i ograničenja.

Metodologija: Rad predstavlja pregled relevantne literature iz oblasti mikrobiologije, dermatovenerologije i laboratorijske dijagnostike, sa fokusom na interpretaciju seroloških testova u različitim stadijumima bolesti.

Rezultati: Dijagnoza sifilisa se prvenstveno postavlja serološkim testovima, koji se dele na nespecifične (npr. VDRL, RPR) i specifične (npr. TPHA, FTA-ABS). Nespecifični testovi su korisni za skrining i praćenje efekta terapije, dok specifični potvrđuju infekciju. Njihova kombinacija omogućava pouzdanu identifikaciju stadijuma bolesti i razlikovanje aktivne infekcije od preležane. Ipak, lažno pozitivni i negativni rezultati mogu predstavljati izazov u interpretaciji, posebno kod imunokompromitovanih pacijenata i u latentnim fazama bolesti.

Zaključak: Serologija ostaje osnovni dijagnostički alat u otkrivanju sifilisa. Pravilno tumačenje rezultata, u kontekstu kliničke slike i epidemioloških podataka, ključno je za postavljanje tačne dijagnoze i sprovođenje adekvatne terapije.

ZNANJE I STAVOVI O VAKCINACIJI PROTIV HUMANOG PAPILOMA VIRUSA MEĐU BUDUĆIM ZDRAVSTVENIM RADNICIMA U SRBIJI

Nemanja Maletin, Nikola Denda

Uvod: Adekvatno znanje i ispravni stavovi o HPV vakcini utiču na svest o značaju prevencije bolesti povezanih sa humanim papiloma virusom (HPV), što je posebno važno za buduće zdravstvene radnike.

Cilj: Cilj nam je bio da ispitamo udeo tačnih odgovora i učestalost različitih stavova o HPV vakcini među redovnim studentima Medicinskog fakulteta u Novom Sadu.

Metode: Studija preseka sprovedena je u periodu od 1. do 30. novembra 2023. godine korišćenjem standardizovanog anketnog upitnika.

Rezultati: U istraživanje je bilo uključeno ukupno 1760 studenata, od kojih su 78% bile žene, sa prosečnom starošću od 21 godine. Studenti koji su prethodno učestvovali u edukaciji o HPV-u pokazali su značajno viši nivo znanja (81,92% naspram 65,60%, $p < 0,001$) i češće su preporučivali vakcinu pacijentima (89,91% naspram 82,99%, $p < 0,001$). Gotovo svi vakcinisani studenti (99,41%) bi preporučili vakcinu, u poređenju sa 82,91% nevakcinisanih studenata ($p < 0,001$). Studenti koji su sami aktivno tražili informacije o HPV-u takođe su češće preporučivali vakcinu (93,05% naspram 83,02%, $p < 0,001$). Pored toga, oni koji su smatrali da imaju dovoljno znanja bili su skloniji davanju preporuke za vakcinu (89,88%) u poređenju sa studentima koji su procenili svoje znanje kao nedovoljno (81,66%, $p < 0,001$). Analiza je pokazala da porast broja tačnih odgovora u proceni znanja povećava verovatnoću davanja preporuke za HPV vakcinu (OR = 1,23; 95% CI 1,17–1,28). Pozitivni stavovi su preovlađivali, a 68,89% studenata podržalo je dodatnu edukaciju o HPV vakcinaciji.

Zaključak: Studenti koji su prethodno pohađali edukaciju o HPV infekciji/vakcinaciji i oni koji bi preporučili vakcinu imaju značajno viši nivo znanja. Ova studija naglašava važnost edukacije o HPV-u u oblikovanju znanja i stavova budućih zdravstvenih radnika.

Ključne reči: humani papiloma virus; HPV vakcinacija; znanje i stavovi; prevencija; studenti

THERAPEUTIC MODALITIES AND EXPERIENCE WITH THE CO₂ LASER IN THE TREATMENT OF ANOGENITAL WARTS

*Dr. Vesna Pljakoska - Dermatovenereologist
Sistina Acibadem Clinical Hospital, Department of Dermatology*

Anogenital warts are a significant public health problem with global incidence estimates of 160–289 cases per 100,000 people.

Although Europe-wide data are lacking, estimates of annual incidence in several European countries range from 0.13% to 0.16% of the general population.

In most cases, the infection is asymptomatic and visible genital lesions develop only in a minority of those infected.

Anogenital warts are by definition benign lesions that do not pose a risk of neoplastic changes. However, premalignant (vulvar, anal, and penile intraepithelial neoplasia) or malignant lesions may coexist or develop into wart lesions or, rarely, be misdiagnosed as warts.

Clinical suspicion of a neoplastic change should be raised by bleeding or an atypical appearance including ulceration or palpable dermal infiltration.

Relapses occur after all different types of treatment. Recurrence rates, including new lesions on previously treated locations or new sites, are often 20-30%. All local treatments are associated with local skin reactions including itching, burning, erosions and pain. Our experience with CO₂-laser treatment is that intraoperative bleeding is minimal, even during the treatment of large lesions. Postoperative discomfort is moderate, even when there are lesions around the anus.

SPOLNO PRENOSIVE BOLESTI U INFEKTOLOŠKOJ AMBULANTI

Prof. dr Antonija Verhaz^{1,2}

- ^{1.} *Klinika za infektivne bolesti, Univerzitetski Klinički Centar Republika Srpska, Banja Luka, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina*
- ^{2.} *Katedra za infektivne bolesti, Medicinski fakultet, Univerzitet Banja Luka, Banja Luka, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina*

Spolno prenosive bolesti važan su problem u svijetu, kako zbog velike učestalosti, tako i zbog mogućih trajnih posljedica po opšte i reproduktivno zdravlje. Spolno prenosive bolesti su zarazne bolesti koje se prenose direktnim kontaktom tokom spolnog odnosa (vaginalnog, oralnog ili analnog) sa inficirane na zdravu osobu. Najraširenija bakterijska spolno prenosiva infekcija je uzrokovana bakterijom *Chlamydia trachomatis*, a treba misliti i na virusne spolno prenosive bolesti: HIV/AIDS, humani papilomavirus (HPV), virus herpesa simpleksa (HSV), virus hepatitisa B (HBV) i virus hepatitisa C (HCV).

Ambulanta za infektologiju, često može biti mjesto za prepoznavanje ovih infekcija i započinjanje odgovarajućeg medicinskog liječenja.

Spolno prenosive bolesti razvijaju se iz spolno prenosivih infekcija i predstavljaju jedan od najvećih javnozdravstvenih problema na globalnom nivou. Prema podacima Svjetske zdravstvene organizacije (SZO) dnevno se oko milion ljudi u dobi između 15 i 49 godina zarazi spolno prenosivom infekcijom. Podaci za 2020. godinu pokazali su da je oko 374 miliona ljudi u navedenoj dobnoj skupini imalo neku od spolno prenosivih infekcija. Najčešći put prijenosa je spolni kontakt. Spolno prenosive infekcije najčešće su asimptomatske, što je glavni razlog kasnog postavljanja dijagnoze, neadekvatnog liječenja i razvoja komplikacija povezanih s reproduktivnim zdravljem. Ove infekcije kao što su HIV, HBV i HCV infekcije imaju uticaj i na opšte zdravlje čovjeka. Specifični simptomi se najčešće javljaju u uznapredovanoj fazi bolesti i značajno olakšavaju postavljanja dijagnoze, koja se u ovim slučajevima temelji na kliničkom pregledu. Liječenje se, osim na osobu kod koje je dokazana infekcija također mora usmjeriti i na partnera. Prevencija se temelji na promociji sigurnih spolnih odnosa, vakcinaciji i izbjegavanju spolno rizičnog ponašanja. Glavna intervencija u provođenju ovih strategija je edukacija.

Ključne riječi: spolno prenosive bolesti, HIV, HBV, HCV

GONOREJA DANAS

Duka Ninković Baroš,

Univerzitetski Klinički Centar Republike Srpske, Medicinski fakultet, Univerzitet u Banjoj Luci

Uvod. Gonoreja predstavlja značajan globalni problem javnog zdravlja. Uzročnik gonoreje je *Neisseria gonorrhoeae*, obligatna bakterija koja ima sposobnost infekcije mukoznih membrana i prvenstveno se prenosi seksualnim kontaktom, ali i tokom porođaja na novorođenče. Ne može preživjeti izvan ljudskog organizma. Inficira urogenitalnu, anorektalnu i orofaringealnu sluzokožu. Gonokokne infekcije su često asimptomatske. Simptomatsku infekciju karakteriše obimna sekrecija. Najčešće se manifestuje kao uretritis kod muškaraca i cervicitis kod žena. Gonokokni konjuktivitis kod odraslih i djece može dovesti do sljepila. Nedijagnostikovane i/ili neliječene gonokokne urogenitalne infekcije ascedentno mogu izazvati reproduktivne komplikacije, najčešće, endometritis, upalna bolest karlice, neplodnost ili ektopične trudnoće i isterilitet kod oba pola. Diseminovana gonokokna infekcija predstavlja kombinaciju tenosinovitisa, dermatitisa, poliartralgije, gnojnog artritisa i endokarditisa. Smatra se da je to prvenstveno posljedica diseminovane infekcije, a ne imunološki posredovane reaktivne artropatije. Prema evropskim smjernicama Ceftriaxone 500 mg i.m. uz azithromycin 2 g p.o. je terapija izbora u liječenju gonoreje. Ceftriakson je baktericidni cefalosporin koji predstavlja prvu liniju u terapiji na koji je *Neisseria gonorrhoeae* razvila rezistenciju, kao i na azitromicin zbog čega je rezistencija gonokoka glavna briga u njenoj eradikaciji. Zoliflodacin i Gepotidacin su novi antibiotici u terapiji gonoreje u fazi ispitivanja. Zaključak. U nedostatku gonokokne vakcine, kontrola gonoreje oslanja se na brzu dijagnostiku, antibiotsku terapiju, prevenciju, epidemiološki nadzor, kako bi smanjili rizik od komplikacija.

Ključne riječi: gonorrhoea, terapija, rezistencija na antibiotike, vakcina

